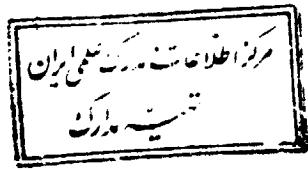

٣٠٤١٨

دانشگاه تهران

۱۳۷۹ / ۶ / ۲۰

دانشکده علوم

گروه شیمی

پایان نامه:

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد شیمی

موضوع:

سترنز ۲، ۴، ۴، ۶ - ترا آریل - H - پیرانها با استفاده از نمک های

۲، ۴، ۶ - تری آریل - پیریلیوم پر کلرات

به راهنمایی استاد ارجمند:

جناب آقای دکتر هوشنگ پیرالهی

نگارش:

طیبه ستایی مختاری

خرداد ۱۳۷۹

۳۰۴ | ۰

«بسمه تعالیٰ»

اداره تحصیلات تکمیلی دانشگاه

احتراماً باطلاع می‌رساند که جلسه دفاع از پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد خانم آغاچی طبیبه ستایی مختاری تحت عنوان:

ستوز ، ۴ ، ۲ ، ۶ - تنرا آریل پیران‌ها با استفاده از ۲ ، ۴ ، ۶ - تری فنیل پیریلیوم پرکلرات در تاریخ ۲۹/۳/۲۰ در محل دانشکده علوم دانشگاه تهران برگزار گردید.

هیأت داوران براساس کیفیت پایان‌نامه، استماع دفاعیه و نحوه پاسخ به سوالات، پایان‌نامه ایشان را برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته شیمی آلی معادل با ۸ / هشت واحد با نمره ۱۷/۸ با درجه خوب (۱۷) مورد تأیید قرار دارد.

هیأت داوران

سمت	نام و نام خانوادگی	مرتبه دانشگاهی - دانشگاه امضاء
۱ - استاد راهنما	دکтор هوشنگ پیرالی	استاد تهران
۲ - استاد مشاور	دکتر مهدی قندی	دانشیار تهران
۳ - استاد مدعو	دکتر محمد رحوف درویش	استاد تهران
۴ - استاد مدعو		
۵ - نماینده تحصیلات تکمیلی گروه		

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده	مدیر گروه	سرپرست تحصیلات تکمیلی گروه
دکتر رسول اخروی	دکتر ناصر حقائیقی	دکتر ناصر حقائیقی

تقدیم به

پدر و مادر عزیزه

به پاس زحماتشان

این پژوهش با استفاده از اعتبارات مالی شورای پژوهشی
دانشگاه تهران انجام گردیده است. بدینوسیله از بذل توجه و
همایت‌های مالی آن شورای مختار سپاسگزاری می‌نمایم.

از استاد ارجمند چناب آقای دکتر هوشنگ پیرالهی که
اهمایی این پروژه را برعهده داشتند و در تمامی مرافق مرا
از اهمایی‌های ارزشمند خویش بهره‌مند نمودند نهایت
تشکر را دارم.

از چناب آقای دکتر مهدی قندی که استاد مشاور اینجا نب
بودند و چناب آقای دکتر محمد رئوف درویش که زحمت
مطالعه پایان‌نامه و حضور در جلسه دفاعیه را متقبل شدند
سپاسگزاری می‌نمایم.

با تشکر فراوان از:

سرکار فانم علیمدد، چناب آقای پایین‌شهری و سرکار
فانم محمدی به خاطر همکاری صدمیمانه آنها در تهیه

¹H-NMR طیفهای

همکاران گرامی: چناب آقای تقی‌زاده، چناب آقای
مرادزادگان و چناب آقای طاهری

دوستان عزیزه سرکار فانم گلزار محمدپور و سرکار فانم
اکرم جعفریان به خاطر همکاری در تنظیم پایان‌نامه و تهیه
شکلهای کامپیوتری.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

بخش اول: کلیات

۱	روشهای تهیه پیرانها
۲	تهیه پیرانها از ترکیبات غیرحلقوی
۲	۱-۵- دی کربونیل‌ها
۳	۳-۱- دی کربونیل‌ها
۶	استیلنی‌ها
۷	دی‌انال‌ها و دی‌انون‌ها
۹	ترکیبات غیرحلقوی دیگر
۱۱	تهیه پیرانها از ترکیبات حلقوی
۱۳	کاهش نمک‌های پیریلیوم به پیران‌های مونومر
۱۵	کاهش نمک‌های پیریلیوم به پیران‌های دیمر
۱۶	الکیلاسیون کاهشی
۲۲	ایزو مریزاسیون
۲۲	توتومری پیوند- والانسی
۲۴	جابجایی هیدروژن درون حلقه‌ای
۲۴	جابجایی هیدروژن خارج حلقه‌ای
۲۵	مهاجرت استخلافات غیرهیدروژنی
۲۵	فتوایزومریزاسیون
۲۸	شناسایی پیرانها
۲۸	رزونانس مغناطیسی هسته
۲۸	طیف ماوراء بنفش

بخش دوم: بحث و نتیجه‌گیری

۳۴ تهیه ۶،۲-دیانیسیل -۴-فنیل پیریلیوم پرکلرات
۳۵ تهیه ۶،۴،۲-تری فنیل پیریلیوم پرکلرات
۳۶ تهیه ترکیبات آلی فلزی منیزیم و لیتیم
۳۶ تهیه فنیل منیزیم بر مید
۳۶ تهیه فنیل لیتیم
۳۷ تهیه پارا- <i>N</i> -دیمتیل آمینو فنیل لیتیم
۳۷ سنتز ۶،۲-دیانیسیل ۴،۴-دی فنیل- <i>H</i> -پیران
۳۹ سنتز ۲،۶،۴-ترافنیل- <i>H</i> -پیران
۴۵ بررسی محصولات جانبی واکشن نمک پیریلیوم با املاح آلی فلزی

بخش سوم: تجربه‌ها

۴۸ تهیه ۶،۲-دیانیسیل -۴-فنیل پیریلیوم پرکلرات
۴۸ تهیه ۶،۴،۲-تری فنیل پیریلیوم پرکلرات
۴۹ تهیه فنیل منیزیم بر مید
۵۰ تهیه فنیل لیتیم
۵۱ تهیه پارا- <i>NN</i> -دیمتیل فنیل لیتیم
۵۱ تهیه ۶،۲-دیانیسیل -۴،۴-دی فنیل پیریلیوم پرکلرات
۵۳ تهیه ۲،۶،۴-ترافنیل- <i>H</i> -پیران
۵۵ تهیه ۴-پارا- <i>NN</i> -دیمتیل آمینو فنیل -۶،۴،۲-تری فنیل- <i>H</i> -پیران
۵۸ طیف‌ها
۷۲ مراجع
۸۱ چکیده فارسی
۸۲ چکیده انگلیسی

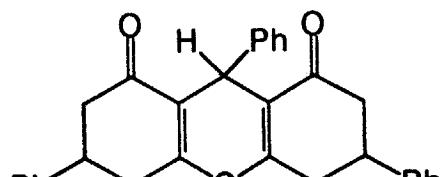
بخش اول :

کلیات

روش‌های تهیه پیران‌ها

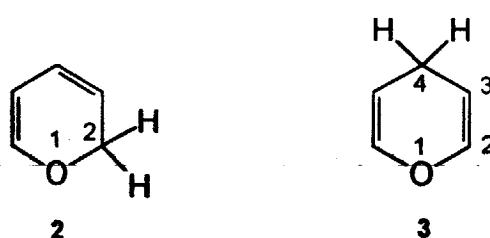
واکنش پیران‌ها، هتروپیران‌ها و مشتقات آنها نسبتاً به کندی توسعه یافته است.

اولین پیران (۱) در سال ۱۸۹۶ تهیه شد^{۱۲}. شیمیدانان آلمانی تا سال ۱۹۵۰ توجه کمی به پیران‌ها داشتند اما تعداد مقالات به تدریج اضافه شد.

1

اصطلاح ساختار پیران برای حلقه‌های شش عضوی شامل یک اکسیژن، دو پیوند دو گانه و یک مرکز اتمی چهار وجهی بکار می‌رود. پیران‌ها بر حسب موقعیت اتم کربن اشباع به ایزومرهای $-2H$ - و $-4H$ - پیران تقسیم بندی می‌شوند. طبق محاسبات نیمه تجربی CNDO/2 و غیر تجربی $-4H$ ab initio پیران (۳) از لحاظ ترمودینامیکی تا حدودی پایدارتر از $-2H$ - پیران (۲) است^۳. افزایش استخلافات، بویژه گروههای متناوب- π بر روی مراکز تریگونال پایداری پیران‌ها را افزایش می‌هد.

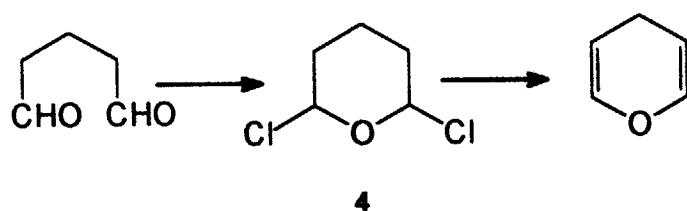

روش‌های مختلفی برای تهیه پیران‌ها به کار رفته است. این روش‌ها شامل روش‌های تهیه پیران‌ها از ترکیبات غیر حلقوی و تهیه آنها از ترکیبات حلقوی هستند. در این بخش به طور مختصر به مهمترین روش‌های گزارش شده می‌پردازیم.

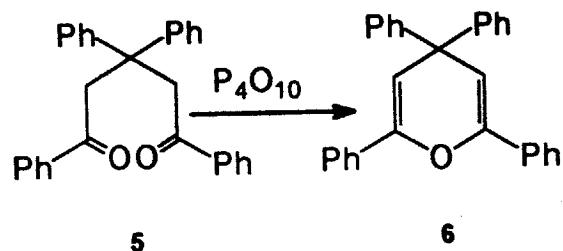
تهیه پیران‌ها از ترکیبات غیر حلقوی

۱.۱- دی‌کربونیل‌ها

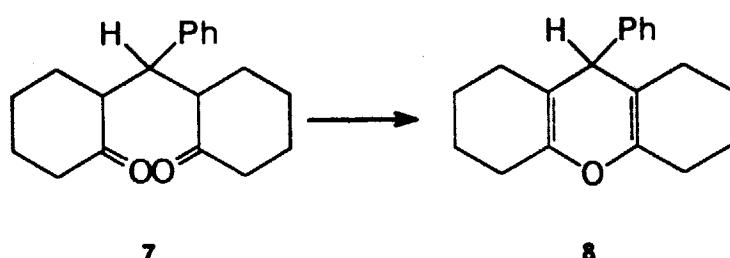
بهترین روش برای تهیه 4H -پیران بدون استخلاف، استفاده از گلوتاریک دی‌آلدهید در حضور اسید پرتون دار است که با بازده ۴۰٪ بدست می‌آید. حد واسط (۴) جداسازی نشده است.^۶

راه دیگر استفاده از پلی اکسیدهای فسفر به عنوان عامل حلقوی کننده است، این روش در تهیه ۲، ۴، ۶- H -پیران (۶) و مشتقات آن بکار رفته است.^۷

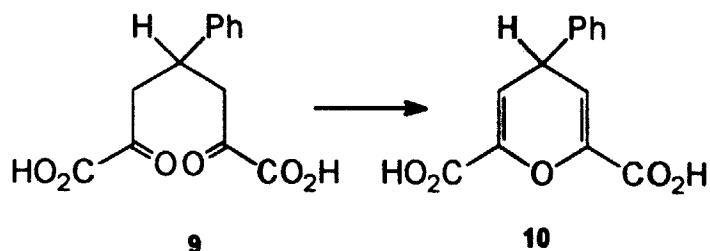

بسته شدن حلقه (۷) به (۸) با پاراتولوئن سولفونیک اسید در بنزن جوشان صورت گرفته است.^۸

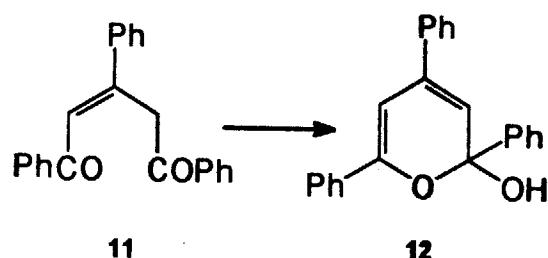
مشتقات ۶،۲-دی کربوکسیلیک اسید - ۴H - پیران (۱۰) از ۵،۱-دی کربونیل های

مربوط (۹) در حضور سولفوریک اسید بدست می آیند^{۱۱}.

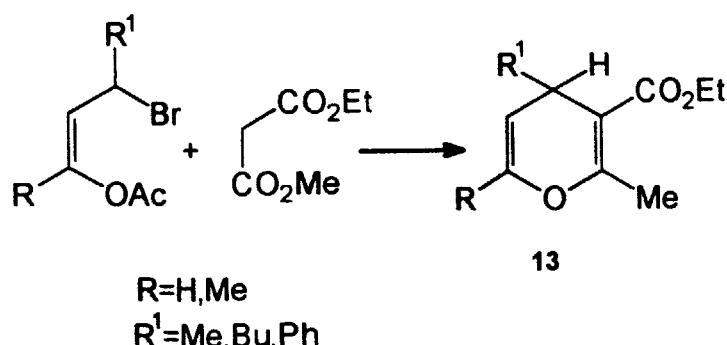
۱، ۵-دی کربونیل های غیر اشباع ۲H - پیران می دهند. تشکیل ۲-هیدروکسی -

۲، ۴، ۶-تری فنیل - ۲H - پیران (۱۲) از ۵،۱-دی کتون مناسب (۱۱) گزارش شده است.^{۱۲}

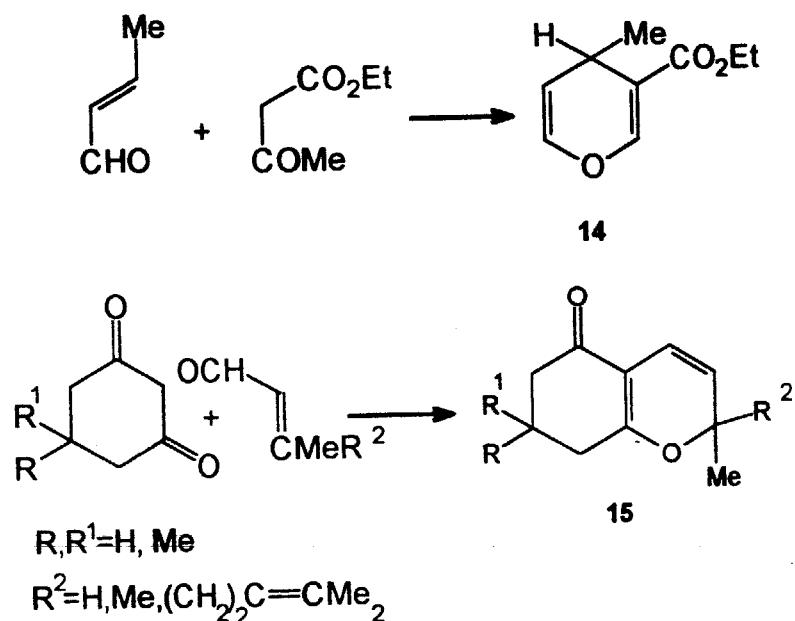

۳-۱-دی کربونیل ها

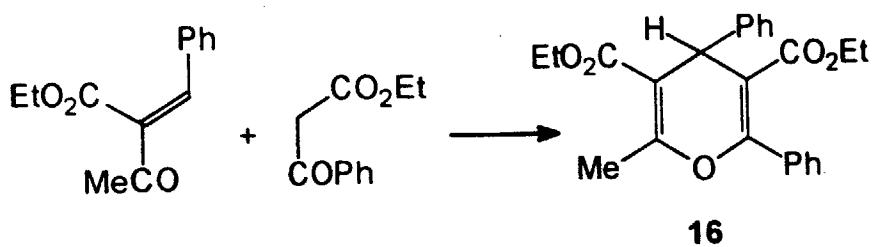
دو نوع روش سترزی دو جزئی و سه جزئی وجود دارد که در اکثر موارد حد واسطه های ۱، ۵-دی کربونیل تشکیل می شوند، اما این حد واسطه ها جدا سازی نشده اند. در روش دو جزئی از یک ترکیب β -دی کتون، β -کیتو استر، یا مشتقات مالونیک استر با یک ترکیب غیر اشباع دیگر استفاده می شود. در این روش اغلب ۴H - پیران تولید می شود. در برخی موارد مشتقات هالوژن دار به عنوان ترکیب غیر اشباع دوم عمل می کنند. بنابراین برمیانو اسات ها با اتیل استواستات به H - ۴ - پیران (۱۳) با بازده ۶۹% - ۵۲ تبدیل می شوند^{۱۳}.

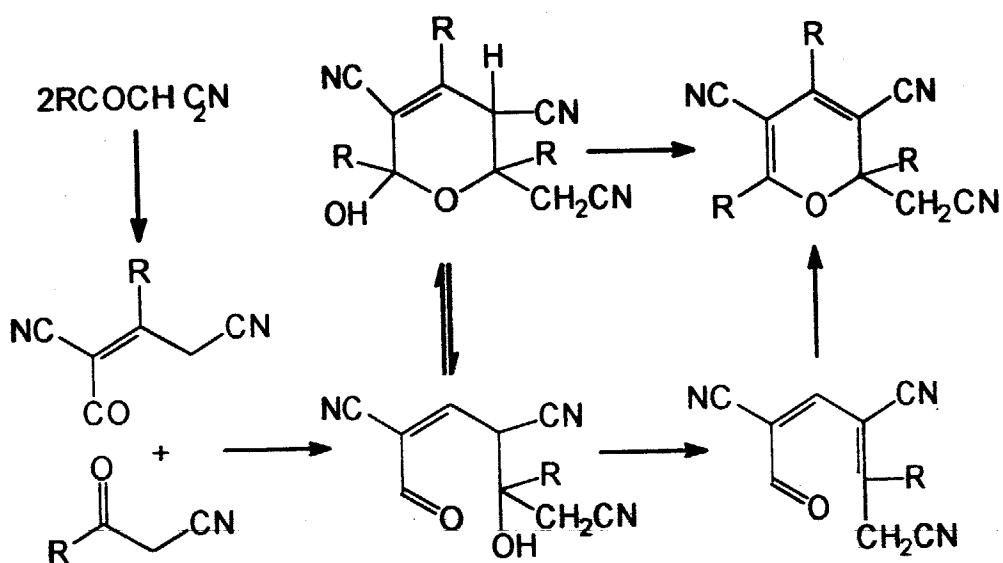
هنگامی که ترکیب غیر اشباع دوم یک آلدھید β,α -غیر اشباع باشد، نتایج متفاوتی بدست می‌آید. کرتون آلدھید با اتیل استواستات واکنش داده و $\text{H}-4$ -پیران (۱۴) را می‌دهد در حالیکه کرتون آلدھید استخلاف شده در موقعیت $3\text{-}3,1$ -سیکلو هگزا دی انون ها 80% - 67 از $\text{H}-2$ -پیران های (۱۵) را می‌دهند^{۱۴,۱۵}.

وقتی که یک جزء دارای استخلافات الکترون کشنه باشد تشکیل $\text{H}-4$ -پیران ها با مشکلات کمتری همراه است، واکنش تشکیل (۱۶) با بازده 37% از این نوع است^{۱۶}.

روش سه جزئی شامل دو نوع است: سه جزء یکسان، دو جزء یکسان و یک جزء متفاوت. تراکم‌های جالبی بین مولکولهای یکسان برای تشکیل پیران‌ها در مورد آرونیل استونیتریل‌ها انجام شده است^{۱۶,۱۷}. واکنش در اثر ذوب یا با حرارت دادن ترکیبات اولیه در زایلن در حضور استیک اسید و آمونیوم استات انجام می‌شود. این فرایند شامل تبدیلاتی است که در شما زیر نشان داده شده‌اند:

تراکم حلقوی دو مولکول یکسان ۳،۱-دی‌کربونیل با ترکیبات C-اسید یا یک ترکیب اکسوی دیگر اغلب یک آلدهید ۴H-پیران می‌دهد. این واکنش با حرارت دادن واکنش دهنده‌ها در انیدرید استیک و یا کاتالیزور پیریدین-استات پا ZnCl₂ انجام می‌شود. ساده‌ترین پیش ماده ۱،۳-دی‌کربونیل برای تشکیل ۴H-پیران، مالونیک